

Een rib uit mijn lijf

Een rib uit mijn lijf. Deze uitdrukking wordt gebruikt om aan te geven 'dat het heel wat heeft gekost'. Oorspronkelijk komt deze uitdrukking uit het Scheppingsverhaal. God neemt daar een rib uit het lijf van Adam, om Eva te scheppen. In deze studie wordt de typologie, de achterliggende betekenis(sen), achter dit gebeuren bekeken. Dan zullen we zien dat het ook de Heere 'een rib uit Zijn Lijf kostte' om nieuw, eeuwig leven voort te brengen. Zowel op aards als op Hemels niveau.

1 Korinthe 6

19 Of weet gij niet, dat ulieder lichaam een tempel is van den Heiligen Geest, Die in u is, Dien gij van God hebt, en dat gij uws zelfs niet zijt?

*20 Want gij zijt **duur gekocht**: zo verheerlijkt dan God in uw lichaam en in uw geest, welke Godes zijn.*

1 Korinthe 7

*23 Gij zijt **duur gekocht**, wordt geen dienstknechten der mensen.*

De Hof van Eden

Genesis 2

8 Ook had de HEERE God een hof geplant in Eden, tegen het oosten, en Hij stelde aldaar den mens, dien Hij geformeerd had.

9 En de HEERE God had alle geboomte uit het aardrijk doen spruiten, begeerlijk voor het gezicht, en goed tot spijze; en den boom des levens in het midden van den hof, en de boom der kennis des goeds en des kwaads.

--

15 Zo nam de HEERE God den mens, en zette hem in den hof van Eden, om dien te bouwen, en dien te bewaren.

16 En de HEERE God gebod den mens, zeggende: Van allen boom dezès hofs zult gij vrijelijk eten;

17 Maar van den boom der kennis des goeds en des kwaads, daarvan zult gij niet eten; want ten dage, als gij daarvan eet, zult gij den dood sterven.

18 Ook had de HEERE God gesproken: Het is niet goed, dat de mens alleen zij; Ik zal hem een hulpe maken, die als tegen hem over zij.

19 Want als de HEERE God uit de aarde al het gedierte des velds, en al het gevogelte des hemels gemaakt had, zo bracht Hij die tot Adam, om te zien, hoe hij ze noemen zou; en zo als Adam alle levende ziel noemen zoude, dat zou haar naam zijn.

20 Zo had Adam genoemd de namen van al het vee, en van het gevogelte des hemels, en van al het gedierte des velds; maar voor den mens vond hij geen hulpe, die als tegen hem over ware.

21 Toen deed de HEERE God een diepen slaap op Adam vallen, en hij sliep; en Hij nam een van zijn ribben, en sloot derzelver plaats toe met vlees.

22 En de HEERE God bouwde de ribbe, die Hij van Adam genomen had, tot een vrouw, en Hij bracht haar tot Adam.

23 Toen zeide Adam: Deze is ditmaal been van mijn benen, en vlees van mijn vlees! Men zal haar Manninne heten, omdat zij uit den man genomen is.

24 Daarom zal de man zijn vader en zijn moeder verlaten, en zijn vrouw aankleven; en zij zullen tot een vlees zijn.

25 En zij waren beiden naakt, Adam en zijn vrouw; en zij schaamden zich niet.

Bekende verzen

Dit zijn hele bekende verzen uit de Bijbel. Ze gaan over de Hof van Eden, waarvan wij eigenlijk niet precies weten waar die dan gelegen heeft, en hoe deze eruit zag. We weten wel dat het een *lusthof* geweest is, een 'hof vol van weldadigheid'. Volgens de beschrijving was er allerlei geboomte geplant, met de 'Boom des levens' in het midden. Deze Hof was geplant in een *vijandige* wereld. Het was een kleine Hof. Het Hebreeuwse woord voor hof betekent 'omtuining'. Omtuining betekent dat de Hof 'afgescheiden' was. De mens werd in deze Hof gezet, en de mens zou deze tuin *bewaren*, en *bouwen*. Dat betekent dat de mens de tuin zou beschermen, en uitbreiden.

Het Koninkrijk van God

Deze Hof heeft alles te maken met het grote Plan van God dat Hij uitwerkt in deze Schepping. De Boom des Levens is een plaatje van Christus. Die Hof van Eden staat symbool, staat typologisch, voor 'Het Koninkrijk van God'. Dat Koninkrijk zou moeten worden uitgebreid. Adam wordt gezet, en aangesteld in de Hof om het Koninkrijk uit te bouwen. In het Nieuwe Testament lezen we dat Adam een type is van Christus. Hij wordt daar 'de laatste Adam', en 'de tweede Mens' genoemd.

1 Korinthe 15

*45 Alzo is er ook geschreven: De eerste mens Adam is geworden tot een levende ziel; de **laatste Adam** tot een levendmakenden Geest.*

46 Doch het geestelijke is niet eerst, maar het natuurlijke, daarna het geestelijke.

*47 De eerste mens is uit de aarde, aards; de **tweede Mens** is de Heere uit den Hemel.*

De vervulling van Gods Plan

Wanneer je aan het *einde* van de Bijbel komt, in het Boek Openbaring, dan lees je *opnieuw* een beschrijving van die Hof van Eden. Dus de Hof van Eden word beschreven aan het *begin*, en het *einde* van de Bijbel. In Openbaring is het een beschrijving van de *nieuwe* Schepping, maar die lijkt wel *erg* op de beschrijving van de Hof van Eden, het begin van deze *tegenwoordige* Schepping. Het is een beschrijving van waar het naartoe zou moeten gaan. Het is de beschrijving van de *vervulling* van het Plan van God.

Openbaring 22

1 En hij toonde mij een zuivere rivier van het water des levens, klaar als kristal, voortkomende uit den troon Gods, en des Lams.

2 In het midden van haar straat en op de ene en de andere zijde der rivier was de boom des levens, voortbrengende twaalf vruchten, van maand tot maand gevende zijne vrucht; en de bladeren des booms waren tot genezing der heidenen.

3 En geen vervloeking zal er meer tegen iemand zijn; en de troon Gods en des Lams zal daarin zijn, en Zijn dienstknechten zullen Hem dienen;

4 En zullen Zijn aangezicht zien, en Zijn Naam zal op hun voorhoofden zijn.

5 En aldaar zal geen nacht zijn, en zij zullen geen kaars noch licht der zon van node hebben; want de Heere God verlicht hen; en zij zullen als koningen heersen in alle eeuwigheid.

Het Beloofde Land

Wanneer je in de oude profeten leest, bijvoorbeeld in Ezechiël, dan wordt er ook verwezen naar 'het Beloofde Land'. Het land Kanaän wordt daar 'de Hof van Eden' genoemd. Dit gaat niet over *onze* dagen, maar dit zal zo zijn in de *toekomst*.

Ezechiël 20

6 Ten zelve dage hief Ik Mijn hand tot hen op, dat Ik hen uit Egypteland uitvoeren zou, in een land, dat Ik voor hen uitgespeurd had, vloeiende van melk en honig, hetwelk het sieraad is van alle landen.

--

15 Evenwel hief Ik ook Mijn hand op tot hen in de woestijn, dat Ik hen niet zou brengen in het land, dat Ik hun gegeven had, vloeiende van melk en honig, hetwelk het sieraad is van alle landen;

Ezechiël 36

33 Alzo zegt de Heere HEERE: Ten dage, als Ik u reinigen zal van al uw ongerechtigheden, dan zal Ik de steden doen bewonen, en de eenzame plaatsen zullen bebouwd worden.

34 En het verwoeste land zal bebouwd worden, in plaats dat het een verwoesting was, voor de ogen van een ieder, die er doorging.

*35 En zij zullen zeggen: Dit land, dat verwoest was, is geworden als een **hof van Eden**; en de eenzame, en de verwoeste en verstoorde steden zijn vast en bewoond.*

Rib, zijde, aspect

In Genesis twee hebben we gelezen dat één van de aspecten van Gods Plan, de bouw-van-de-vrouw is. Adam werd in een diepe slaap gebracht, en vervolgens werd er uit één van zijn verborgen ribben een vrouw gebouwd. Hier wordt *rib* gebruikt als vertaling vanuit het Hebreeuws, maar op andere plaatsen vertaald men hetzelfde woord ook wel met *zijde*, of *aspect*. Bijvoorbeeld; de zijkant, de zijde, van de Ark des Verbonds, of bijvoorbeeld; de zuidkant van de Tabernakel beschrijft een bepaald aspect. Zo zou je hier ook kunnen lezen dat ‘vanuit een bepaald aspect van Adam een vrouw wordt gevormd’.

Zijn Zijde doorstoken

Johannes 19

32 De krijgsknechten dan kwamen, en braken wel de benen des eersten, en des anderen, die met Hem gekruist was;

33 Maar komende tot Jezus, als zij zagen, dat Hij nu gestorven was, zo braken zij Zijn benen niet.

*34 Maar een der krijgsknechten **doorstak Zijn zijde** met een speer, en terstond kwam er **bloed en water uit**.*

Het Oude Testament is geschreven in het Hebreeuws, en het Nieuwe Testament is geschreven in het Grieks. Met de kennis van het Nieuwe Verbond kunnen we nu overdrachtelijk lezen; ‘Uit één aspect van Christus is die vrouw gevormd’. Deze vrouw is de Gemeente! Dat gaan we straks nog nauwkeuriger bekijken. Als je het Griekse woord voor ‘zijde’ in het nieuwe Testament opzoekt, dan kom je terecht bij de zijde van de Heere Jezus Die aan het kruis hing, en vervolgens *doorstoken* werd, en daar kwam toen water en bloed uit. Dit doorsteken van Zijn Zijde was *eeuwen* daarvoor al geprofeteerd. De *speer* staat typologisch trouwens voor de Wet.

Zacharia 12

*10 Doch over het huis Davids, en over de inwoners van Jeruzalem, zal Ik uitstorten den Geest der genade en der gebeden; en zij zullen Mij aanschouwen, Dien zij **doorstoken** hebben, en zij zullen over Hem rouwklagen, als met de rouwklage over een enigen zoon; en zij zullen over Hem bitterlijk kermen, gelijk men bitterlijk kermt over een eerstgeborene.*

Christus en de Gemeente

In Genesis twee kwam er een vrouw uit de zijde van Adam voort. Bij de gestorven Heere Jezus Christus aan het kruis, de laatste Adam, kwam er water en bloed uit Zijn zijde. Die vrouw stelt dus water-en-bloed voor! Dat is wel erg cryptisch, maar dat typeert Johannes ook wel een beetje. Hij verklaart zichzelf meestal in zijn Brieven. Wij weten, ook vanuit het Nieuwe Testament, dat de vrouw die voortkwam uit de slapende Adam, een type is van de Gemeente. Dat staat in Efeze vijf. Slapen staat hier typologisch voor ‘de Bedeling der Verborgenschap’, de tijd waarin wij nu leven.

Efeze 5

30 Want wij (alle gelovigen) zijn leden Zijns lichaams, **van Zijn vlees en van Zijn benen**.

31 Daarom zal een mens (de Mens Christus Jezus) zijn vader (God) en moeder (Joodse Volk) verlaten, en zal zijn vrouw (de Gemeente Zijn Lichaam) aanhangen; en zij twee zullen tot één vlees wezen. (Hoofd en Lichaam)

32 Deze **verborgenheid** is groot; doch ik zeg dit, **ziende op Christus en op de Gemeente**.

Genesis 2

21 Toen deed de HEERE God een diepen slaap (type van de Verborgenheid, onze Bedeling) op Adam (verwijzend naar de laatste Adam, de Heere Jezus Christus) vallen, en hij sliep; en Hij nam een van zijn ribben, en sloot derzelver plaats toe met vlees.

22 En de HEERE God bouwde de ribbe, die Hij van Adam genomen had, tot een vrouw (de Gemeente is het Lichaam van Christus) , en Hij bracht haar tot Adam.

23 Toen zeide Adam: Deze (de Gemeente is het Lichaam van Christus) is ditmaal **been van mijn benen, en vlees van mijn vlees!** (de Gemeente is onlosmakelijk van Christus) Men zal haar Manninne heten, omdat zij uit den man genomen is.

24 Daarom zal de man zijn vader (God) en zijn moeder (het Joodse Volk) verlaten, en zijn vrouw aankleven; en zij zullen tot één vlees zijn. (Hoofd en Lichaam van Christus)

Water, Bloed, en de Geest

1 Johannes 5

5 Wie is het, die de wereld overwint, dan die gelooft, dat Jezus is de Zoon van God?

6 Deze is het, Die gekomen is door **water en bloed**, namelijk Jezus, de Christus; niet door het water alleen, maar door het water en het bloed. En de **Geest** is het, Die getuigt, dat de Geest de waarheid is.

7 Want Drie zijn er, Die getuigen in den hemel, de Vader, het Woord en de Heilige Geest; en deze Drie zijn Een.

8 En drie zijn er, die getuigen op de aarde, de Geest, en het water, en het bloed; en die drie zijn tot een.

9 Indien wij de getuigenis der mensen aannemen, de getuigenis van God is meerder; want dit is de getuigenis van God, welke Hij van Zijn Zoon getuigd heeft.

In Zijn Opstanding is Christus gesteld tot Zoon van God. Alleen geloof in de Zoon van God overwint deze wereld, niet de werken van de Wet. Door geloof in het Leven van de Heere Jezus Christus, krijg je *deel aan* dat Nieuwe Leven van Hem. De Zoon van God, de opgestane Heere Jezus Christus, is gekomen door *water en bloed*. Tegen Nicodemus zei de Heere Jezus dat je *wedergeboren* wordt uit *water* en *Geest*. Johannes zegt in bovenstaande Brief dat het de Geest is die getuigt dat de Geest de Waarheid is. Er zijn er dus drie die getuigen op de aarde; de Geest, en het water, en het bloed. En déze drie zijn tot Eén.

Deelkrijgen aan het nieuwe Opstandingsleven van Christus

Johannes 3

1 En er was een mens uit de Farizeën, wiens naam was Nicodemus, een overste der Joden;

2 Deze kwam des nachts (de wereld ligt in duisternis) tot Jezus, en zeide tot Hem: Rabbi, wij weten, dat Gij zijt een Leraar van God gekomen; want niemand kan deze tekenen doen, die

Gij doet, zo God met hem niet is.(Inderdaad wordt in de tekenen die de Heere Jezus doet, bevestigd dat God met Hem is)

3 Jezus antwoordde en zeide tot hem: Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: Tenzij dat iemand wederom geboren worde (wedergeboorte. Door geloof en uit Genade deelnemen aan het nieuwe Leven van Christus), hij kan het Koninkrijk Gods niet zien.

4 Nicodemus zeide tot Hem: Hoe kan een mens geboren worden, nu oud zijnde? Kan hij ook andermaal (teruggaan) in zijner moeders buik ingaan, en geboren worden? (de natuurlijke mens in Adam, wordt vanuit beneden geboren, maar de Heere Jezus heeft het niet over een van beneden geboren worden, maar over een van Boven geboren worden. De eerste mens is uit de aarde, aards. De tweede Mens, de laatste Adam, is de Heere uit de Hemel)

5 Jezus antwoordde: Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: Zo iemand niet geboren wordt uit **water en Geest**, (Geestelijk Water= het Woord van God. Geboren worden uit God de Vader) hij kan in het Koninkrijk Gods niet ingaan.

6 Hetgeen uit het vlees geboren is, dat is vlees (de oude zondige mens, de natuurlijke mens); en hetgeen uit den Geest geboren is, dat is geest. (de nieuwe mens in Christus. Hetgeen uit God geboren is, is de Goddelijke natuur deelachtig geworden (1Petr.1:4) En wat uit de Geest van God geboren is, zondigt niet, en kan niet zondigen. (1Joh.3:9)

7 Verwonder u niet, dat Ik u gezegd heb: Gijlieden moet wederom geboren worden. (De natuurlijke mens heeft Goddelijk Leven nodig, en moet daarom van Boven geboren worden. Om dit mogelijk te maken, heeft God Zijn Eniggeboren Zoon in de Wereld gezonden opdat wij zouden leven door Hem. (1Joh.4:9)

Johannes 7

37 En op den laatsten dag, zijnde de grote dag van het feest, stond Jezus en riep, zeggende: Zo iemand dorst, die kome tot Mij en drinke.

38 Die in Mij gelooft, gelijkerwijs de Schrift zegt, **stromen des levenden waters** zullen uit zijn buik vloeien.

39 (En dit zeide Hij van den Geest, Denwelken ontvangen zouden, die in Hem geloven; want de Heilige Geest was nog niet, overmits Jezus nog niet verheerlijkt was.)

Dus uit Zijn zijde kwamen water en bloed. In Johannes drie wordt gezegd dat water en Geest ook leven zijn. En die drie zijn tot Eén. Dus wat kwam er uit de zijde van de Heere? Bloederig Water, namelijk Levend water. 'Stromen van levend Water' is een beeld van de Heilige Geest. Wij zouden deelkrijgen aan het leven van Christus, en dat wordt uitgebeeld in het stromende water en bloed uit de zijde van Christus aan het kruis. Voor de wereld was Hij dood, maar uit Zijn Zijde kwam *nieuw* leven. Uit een aspect van het Plan van God, kwam dat nieuwe leven. En door geloof hebben wij *deel* gekregen aan dat nieuwe Leven. Dat heet wedergeboorte; leven-uit-de-dood. En dit wordt dus eigenlijk al meegegeven in Genesis twee!

Bloed is leven

Bloed is in de Bijbel *altijd* een beeld van *leven*. Bloed en water is levend water. Water is een type van het Woord van God. Het Woord van God is de Heere Jezus Christus. Het doorsteken van de zijde van de overleden Heere Jezus Christus, waaruit bloed en water stroomt, is een beeld van leven-na-de-dood. Een beeld van wedergeboorte. Bij de eerste Adam, die in een diepe slaap gevallen was, verscheen nieuw leven uit zijn zijde. Dat was Eva. Op de laatste

Adam, is ook een diepe slaap gevallen (Zijn dood aan het kruis), uit Zijn Zijde stroomt bloed en water. Levend Water. Het is een beeld van de Gemeente, het Lichaam van Christus, zij heeft haar oorsprong in de dood en Opstanding van Christus.

Genesis 2

21 Toen deed de HEERE God een diepen slaap (type van de Verborgenheid, onze Bedeling) op Adam (verwijzend naar de laatste Adam, de Heere Jezus Christus) vallen, en hij sliep; en Hij nam een van zijn ribben, en sloot derzelve plaats toe met vlees.

22 En de HEERE God bouwde de ribbe, die Hij van Adam genomen had, tot een vrouw (de Gemeente is het Lichaam van Christus), en Hij bracht haar tot Adam.

23 Toen zeide Adam: Deze (de Gemeente is het Lichaam van Christus) is ditmaal **been van mijn benen, en vlees van mijn vlees!** (de Gemeente is onlosmakelijk van Christus) Men zal haar Manninne heten, omdat zij uit den man genomen is.

24 Daarom zal de man zijn vader (God) en zijn moeder (het Joodse Volk) verlaten, en zijn vrouw aankleven; en zij zullen tot één vlees zijn. (Hoofd en Lichaam van Christus)

Hoofd en Lichaam

Bloed en water zijn dus een beeld van het levende Woord van God. Dit Woord van God heeft betrekking op het leven onder het Nieuwe Verbond der Genade. Zijn Bloed (= Zijn Leven, Zijn Woord) reinigt ons. Het Bloed van onze Hogepriester, de Heere Jezus Christus, reinigt Zijn Lichaam, de Gemeente. Een verborgen deel, de Gemeente, kwam vanaf de Opstanding van Christus, uit Hem voort. De Gemeente, het Lichaam van Christus, staat vrouwelijk (ondergeschikt) ten opzichte van Christus, Die haar Hoofd is. Hoofd en Lichaam. Het Lichaam is ondergeschikt aan het Hoofd. Het Lichaam doet wat het Hoofd bedenkt.

1 Johannes 1

7 Maar indien wij in het licht wandelen, gelijk Hij in het licht is, zo hebben wij gemeenschap met elkander, en het bloed van Jezus Christus, Zijn Zoon, reinigt ons van alle zonde.

Efeze 1

22 En heeft alle dingen Zijn voeten onderworpen, en heeft Hem der Gemeente gegeven tot een Hoofd boven alle dingen;

23 Welke Zijn lichaam is, en de vervulling Desgenen, Die alles in allen vervult.

Kolossensen 1

18 En Hij is het Hoofd des lichaams, namelijk der Gemeente, Hij, Die het Begin is, de Eerstgeborene uit de doden, opdat Hij in allen de Eerste zou zijn.

Eén Plant

Romeinen 6

5 Want indien wij (gelovigen, de Gemeente) met Hem één Plant geworden zijn in de gelijkmaking Zijns doods, zo zullen wij het ook zijn in de gelijkmaking Zijner opstanding;

Christus en de Gemeente zijn door God samengevoegd, en zijn door niemand te scheiden. Zij zijn Eén Plant geworden. Let goed op, de Gemeente is níet de vrouw van Christus. Zij is het

Lichaam van Christus, Die haar Hoofd is. Het Lichaam moet in Christus opwassen, volgroeien, tot volheid komen; tot Eén Volkomen Man

Markus 10

6 Maar van het begin der schepping heeft ze God man (Christus) en vrouw (Zijn Lichaam, de Gemeente) gemaakt.

7 Daarom zal een mens (De Mens Heere Jezus) zijn vader (God de Vader) en zijn moeder (het Joodse Volk) verlaten, en zal zijn vrouw (de Gemeente) aanhangen;

8 En die twee zullen tot één vlees zijn, alzo dat zij niet meer twee zijn, maar één vlees. (Eén Plant, één levend Organisme, Christus en Zijn Lichaam, Door niets te scheiden)

Efeze 4

11 En Dezelfde heeft gegeven sommigen tot apostelen, en sommigen tot profeten, en sommigen tot evangelisten, en sommigen tot herders en leraars;

12 Tot de volmaking der heiligen (gelovigen), tot het werk der bediening, tot opbouwning des lichaams van Christus;

13 Totdat wij allen zullen komen tot de enigheid des geloofs en der kennis van den Zoon Gods, tot één volkomen Man, tot de mate van de grootte der volheid van Christus;

Typologie

Uit de zijde van Adam kwam een vrouw. Uit de zijde van Adam kwam nieuw leven. Dit leven vindt zijn oorsprong in Adam; leven-uit-de-dood. In Genesis twee wordt weliswaar gesproken hoe de Gemeente gevormd werd uit de tweede Adam, maar hier wordt op de eerste plaats gesproken hoe er leven uit de dood ontstaat, hoe Christus voortkomt uit de dood. De hele Bijbel, alle typologie, spreekt immers op de eerste plaats over de Heere Jezus Christus! Het gaat over Christus, en de weg die Hij moest gaan, de weg van dood en Opstanding, de weg van vernedering, en dat daar nieuw leven uit zou voortkomen. Kribbe, kruis, Kroon.

Eerste Paasdag

Johannes 20

19 Als het dan avond was, op denzelfden eersten dag der week, en als de deuren gesloten waren, waar de discipelen vergaderd waren om de vreze der Joden, kwam Jezus en stond in het midden, en zeide tot hen: Vrede zij ulieden!

20 En dit gezegd hebbende, toonde Hij hun Zijn handen en Zijn zijde. De discipelen dan werden verblijd, als zij den Heere zagen.

--

24 En Thomas, een van de twaalfen, gezegd Didymus, was met hen niet, toen Jezus daar kwam.

25 De andere discipelen dan zeiden tot hem: Wij hebben den Heere gezien. Doch hij zeide tot hen: Indien ik in Zijn handen niet zie het teken der nagelen, en mijn vinger steke in het teken der nagelen, en steke mijn hand in Zijn zijde, ik zal geenszins geloven.

26 En na acht dagen waren Zijn discipelen wederom binnen, en Thomas met hen; en Jezus kwam, als de deuren gesloten waren, en stond in het midden, en zeide: Vrede zij ulieden!

27 Daarna zeide Hij tot Thomas: Breng uw vinger hier, en zie Mijn handen, en breng uw hand, en steek ze in Mijn **zijde**; en zijt niet ongelovig, maar gelovig.

28 En Thomas antwoordde en zeide tot Hem: Mijn Heere en mijn God!

Het bouwen van de vrouw uit Adam, laat zien dat er *uit* het oude, *nieuw* leven voortkomt. Water en bloed uit Zijn zijde; wedergeboorte. Op Zijn Opstandingsdag, eerste Paasdag, herkennen de discipelen Hem aan Zijn Zijde. Later, na acht dagen, mag de ongelovige Thomas zijn hand in Zijn Zijde steken, waardoor ook *hij* gaat geloven. Zo zal Israël, in de nabije toekomst, ook tot geloof komen, want de ongelovige Thomas is een type van het ongelovige Joodse Volk.

Het Joodse Volk is momenteel ongelovig

De meeste Christenen weten niet dat het Joodse Volk momenteel *ongelovig* is. Zij geloven namelijk niet in de Heere Jezus Christus, en niemand komt tot de Vader dan door de Zoon. Het heeft een typologische betekenis dat Thomas zijn hand in Zijn Zijde stak. Dat is een beeld van *vereenzelviging* met de Zijde waaruit nieuw leven voortkomt. Thomas neemt door zijn hand te steken in Zijn Zijde typologisch deel aan het nieuwe Opstandingsleven. Het is een beeld van de wedergeboorte van het Joodse Volk *straks*.

Zij zullen zien Wie zij doorstoken hebben

Het Joodse Volk heeft de Heere Jezus Christus *twee* keer afgewezen, zowel *vóór* als *ná* Zijn Opstanding. Het Joodse Volk wilde deze Koning niet accepteren, en heeft gezorgd dat Hij gekruisigd werd. Zij zagen Hem niet als de Messias, de Verlosser van Israël. Israël wacht nog steeds op haar Verlosser. Israël leeft nog steeds onder het Oude Verbond der Wet. Straks zal zij tot geloof komen. Straks zal het Volk, net als Thomas, *zien* Wie zij doorstoken hebben. In de toekomst komt Christus terug op aarde. Hij zal dan komen *inclusief* dat nieuwe leven, de Gemeente. Hoofd en Lichaam *sámen* als Eén Volkomen Man. *Dán* zal Israël Hem accepteren als Koning en Verlosser, en uiteindelijk zal ook Israël deelnemen aan het Nieuwe Verbond der Genade.

Zacharia 12

10 Doch over het huis Davids, en over de inwoners van Jeruzalem, zal Ik uitstorten den Geest der genade en der gebeden; en zij zullen Mij aanschouwen, Dien zij **doorstoken** hebben, en zij zullen over Hem rouwklagen, als met de rouwklage over een enigen zoon; en zij zullen over Hem bitterlijk kermen, gelijk men bitterlijk kermt over een eerstgeborene.

Het verkondigen van een Goede Boodschap

Genesis 2

21 Toen deed de HEERE God een diepen slaap op Adam vallen, en hij sliep; en Hij nam een van zijn ribben, en **sloot derzelve plaats toe met vlees**.

22 En de HEERE God bouwde de ribbe, die Hij van Adam genomen had, tot een vrouw, en Hij bracht haar tot Adam.

Verkondigen van goede Boodschap = בשר = Basar = Vlees

Dit alles lag al vast in het Plan van God. Genesis twee is een soort grondvorm, een type, van wat er stond en staat, te gebeuren. Zijn Plan met het Volk Israël, en de Gemeente, lag al vast van vóór de nederwerping der aarde. Er staat in Genesis twee niet alleen dat er een vrouw wordt gevormd uit de rib van Adam, er staat ook dat die plaats dichtgemaakt wordt met vlees. In het Hebreeuws kun je 'vlees' vertalen met 'het verkondigen van een Goede Boodschap'. Het Goede Woord. Het Evangelie.

Efeze 1

4 Gelijk Hij ons (=de Gemeente; gelovige niet-Joden) uitverkoren heeft in Hem, voor de ~~grondlegging~~ nederwerping der wereld, opdat wij zouden heilig en onberispelijk zijn voor Hem in de liefde;

Het Woord is Vlees geworden

Johannes 1

14 En het Woord is vlees geworden, en heeft onder ons gewoond (en wij hebben Zijn heerlijkheid aanschouwd, een heerlijkheid als des Eniggeborenen van den Vader), vol van genade en waarheid.

In Johannes één staat dat 'het Woord Vlees geworden is'. Woord en vleeswording horen bij elkaar. Woord zou namelijk gedacht, en uitgesproken worden, en zou een uitwerking hebben. Het zou Vlees worden. In Genesis twee wordt gezegd dat er vlees op de plaats wordt toegestopt waar die vrouw uit gevormd is. 'Vlees en Woord' zijn aanvullend, ze maken iets compleet. Het is namelijk 'de verkondiging van een Goede Boodschap'; van nieuw-leven-uit-de-dood. Dát is wat hier uitgedrukt wordt. Het is als het ware de geboorte van een kind dat bekendgemaakt wordt aan de wereld. Er is nieuw leven ontstaan.

Een teken heeft een betekenis

Jesaja 7

14 Daarom zal de Heere Zelf ulieden een teken (een teken/wonder heeft altijd een betekenis) geven; ziet, een maagd (=Israël) zal zwanger worden, en zij zal een Zoon (mannelijke Zoon Christus en de Gemeente; het Hoofd en Zijn Lichaam) baren, en Zijn naam IMMANUËL heten.

Hier wordt de geboorte van een kind aangekondigd. De geboorte van de Heere Jezus in de kribbe was het teken. Er staat in Jesaja zeven dat de Heere 'een teken' zal geven. Wat is dan de betekenis van dit teken? Dit teken spreekt over wat er daarná zou gebeuren. De vervulling van dit teken is niet zozeer de-geboorte-van-de-Heere-Jezus. Hij werd toen namelijk geen Immanuël (=God met/onder ons) genoemd, maar Jezus. Dit vers spreekt over hoe de Heere, in Zijn Opstanding, de Gemeente zou vormen. Het teken over de geboorte van Jezus spreekt over de geboorte, de totstandkoming van Christus en de Gemeente, Zijn Lichaam. Het spreekt over de 'mannelijke Zoon', die geboren zou worden, uit de maagd Israël. De maagd die geen gemeenschap heeft met de Heere, Israël is immers ongelovig. Daaruit zou de Gemeente voortkomen, in onze dagen. De geboorte van de Heere Jezus uit Jozef en Maria spreekt daarvan! De Heere Jezus geboren uit de Maagd Maria (Israël) , maar

met Jozef (uit zoon Efraïm, de tien-stammen, ontstaat later de Gemeente) als wettige vader. Zo wordt de Gemeente als het ware, in onze tijd gevormd.

Openbaring 12

5 En zij (het Joodse Volk) baarde een mannelijken zoon (de Gemeente. De Gemeente staat mannelijk tov Israël) , die al de heidenen zou hoeden met een ijzeren roede; en haar kind werd weggerukt tot God en Zijn troon.(=de Opname van de Gemeente)

Uit Adam komt nieuw leven voort

Uit Adam komt dus op allerlei manieren *leven* voort. Het eerste Leven wat daaruit voortkomt is Christus. Levend Water, bloed en water, het Nieuwe Verbond. Vervolgens komt er uit Christus *weer* leven voort, want ieder die aan Hém deelneemt, heeft deel aan Zijn nieuwe Leven. 'Drink van het Water dat Ik u geven zal '. Het eerste nieuwe leven dat voortkomt uit Christus, is de Gemeente. Dat is de vrouw die gebouwd wordt uit Adam. Christus en de Gemeente, het Hoofd en Zijn Lichaam, komen dus voort uit Adam. Samengevat; Christus komt voort uit Adam. Christus is natuurlijk inclusief Zijn Lichaam. Uit de oude Schepping komt de nieuwe Schepping voort. Uit Adam ontstaat Christus, de Eerstgeborene van de nieuwe Schepping.

Het gebeente

Genesis 2

*22 En de HEERE God bouwde **de ribbe**, die Hij van Adam genomen had, tot een vrouw, en Hij bracht haar tot Adam.*

*23 Toen zeide Adam: Deze is ditmaal **been van mijn benen**, en vlees van mijn vlees! Men zal haar Manninne heten, omdat zij uit den man genomen is.*

24 Daarom zal de man zijn vader en zijn moeder verlaten, en zijn vrouw aankleven; en zij zullen tot één vlees zijn.

25 En zij waren beiden naakt, Adam en zijn vrouw; en zij schaamden zich niet.

Gebeente = עֲצָמָא = 70.90.40 = Etzem = sterkte, kracht, macht

Been (bot) staat voor kracht, voor samenbinding, voor eenheid. Het skelet, het geraamte, is de *kracht* van het lichaam, de basis. Het is de steun gevende functie van het lichaam, het fundament. Opstanding uit de dood, en vervolgens de Gemeente die daar uit voortkomt. Als hulp. 'Ze waren beiden naakt, en zij schaamden zich niet'. Dat is een goede zaak. Want dan hebben zij niks voor elkaar verborgen. Dit is symboliek voor; 'er staat *niets* tussen Christus en de Gemeente'. Niets kan hen scheiden, zij zijn een Eenheid. Zij zijn een *onlosmakelijk* Geheel. Wat God heeft samengevoegd, kan geen mens scheiden. Hoofd en Lichaam onafscheidelijk. Die band heeft God tot stand gebracht, in Zijn dood en Opstanding. Hier in Genesis twee staan dus, op cryptische manier, prachtige Nieuwtestamentische Waarheden. Alles nog heel prematuur, het moet nog vorm krijgen. Hoe verder je in de Bijbel komt, hoe meer hierover duidelijk wordt. Alles is al gezegd op de eerste bladzijde!

Romeinen 8

37 Maar in dit alles zijn wij meer dan overwinnaars, door Hem, Die ons liefgehad heeft.

38 Want ik ben verzekerd, dat noch dood, noch leven, noch engelen, noch overheden, noch machten, noch tegenwoordige, noch toekomstige dingen,

39 Noch hoogte, noch diepte, noch enig ander schepsel ons zal kunnen scheiden van de liefde Gods, welke is in Christus Jezus, onzen Heere.

Mattheüs 19

4 Doch Hij, antwoordende, zeide tot hen: Hebt gij niet gelezen, Die van den beginne den mens gemaakt heeft, dat Hij ze gemaakt heeft man en vrouw?

5 En gezegd heeft: Daarom zal een mens vader en moeder verlaten, en zal zijn vrouw aanhangen, en die twee zullen tot een vlees zijn;

6 Alzo dat zij niet meer twee zijn, maar één vlees. Hetgeen dan God samengevoegd heeft, scheide de mens niet. (de Heere Jezus heeft het hier over geestelijke dingen, Hij zegt dat de band tussen Christus en de Gemeente niet verbroken kan worden door de mens)

Man en vrouw zijn geen één vlees

Efeze 5

30 Want wij (alle gelovigen) zijn leden Zijns lichaams, **van Zijn vlees en van Zijn benen**.

31 Daarom zal een mens (de Mens Christus Jezus) zijn vader (God) en moeder (Joodse Volk/ oude Schepping) verlaten, en zal zijn vrouw (de Gemeente Zijn Lichaam) aanhangen; en zij twee zullen tot één vlees wezen. (Hoofd en Lichaam)

32 Deze **verborgenheid** is groot; doch ik zeg dit, **ziende op Christus en op de Gemeente**.

De meeste kerken zeggen bij een inzegening van een huwelijk dat man en vrouw één worden, en dat daarna geen mens dit huwelijk kan ontbinden. Natuurlijk zijn een willekeurige man en vrouw die gaan trouwen niet van één vlees! We worden bij het huwelijk niet ineens allemaal Siamese tweelingen. Dat zou knap onhandig zijn. Paulus verklaart hier in Efeze vijf wat bedoeld wordt in Genesis twee. Paulus zegt; 'Dit was verborgen in het verleden, maar hier wordt niet over Adam en Eva gesproken, maar over Christus en de Gemeente!!' Adam en Eva zijn alleen maar het 'lijdend voorwerp'. God heeft, op typologische wijze, vanaf de eerste bladzijde gesproken van Zijn Zoon, en over de Gemeente, en over Zijn Volk Israël.

God spreekt altijd over de toekomst

Het is eigenlijk wereldschokkend wat Paulus hier bekend maakt. God spreekt niet over het verleden, God spreekt altijd over de *toekomst*. In Genesis één gaat het er niet over *hoe* deze Schepping tot stand is gebracht, daarvoor hebben we veel te weinig informatie voor handen. God spreekt op die eerste bladzijde niet over deze *oude* Schepping, maar Hij gebruikt de vorming van de oude Schepping om te spreken over 'hoe de *nieuwe* Schepping tot stand zal worden gebracht'. Deze Waarheid blijft verborgen voor de wereld, en dat is ook de bedoeling. God maakt Zijn Plan alleen bekend aan *gelovigen*.

De Heere verliet Zijn Hemelse Vader en Zijn Moedervolk

Het gaat over Christus en de Gemeente, zegt Paulus tegen de Efeziërs. Daar zouden we bij stil moeten staan. 'De mens zal zijn vader en moeder verlaten', gaat daar dus over! De Mens Die Zijn Vader en moeder verliet, is de Heere Jezus Zelf. *Hij* verliet Zijn Hemelse Vader, Hij verliet de oude Schepping omwille van Christus, en de Gemeente. En *Die* twee zouden Eén zijn. Met andere woorden, het gaat er volgens Efeze vijf over 'dat De Heere Zijn Hemelse Positie verliet, en Zijn Godheid aflegde, en Mens werd, Hij werd een dienstknecht. Hij heeft Zijn Moedervolk Israël verlaten. Hij heeft Israël achtergelaten omwille van de bouw van de Gemeente in onze dagen. Het Joodse Volk was immers gestruikeld in ongeloof. Momenteel is Christus bij Zijn 'vrouw' de Gemeente. Deze vrouw zou deze Man aankleven (één worden) en samen vormen zij het Hoofd Christus en het Lichaam de Gemeente. Zij zijn Eén. En niemand kan dit meer scheiden. Straks is er de opname van de Gemeente, en dan zullen wij Hem zien, van Aangezicht tot aangezicht.

Filippen 2

5 Want dat gevoelen zij in u, hetwelk ook in Christus Jezus was;

6 Die in de gestaltenis Gods zijnde, geen roof geacht heeft Gode even gelijk te zijn;

7 Maar heeft Zichzelven vernietigd, de gestaltenis eens dienstknechts aangenomen hebbende, en is den mensen gelijk geworden;

8 En in gedaante gevonden als een mens, heeft Hij Zichzelven vernederd, gehoorzaam geworden zijnde tot den dood, ja, den dood des kruises.

9 Daarom heeft Hem ook God uitermate verhoogd, en heeft Hem een Naam gegeven, welke boven allen naam is;

Typologie in de Bijbel

In 'beeldtaal', in verborgenheden, op typologische wijze, kunnen wij dit allemaal uit Genesis twee halen. En met het licht van het Nieuwe Testament zouden we op al die plaatjes schijnen, en zien hoe het spreekt over Christus en over de Gemeente. De Bijbel staat vol van typologie, ofwel symboliek. Bijbelse typologie wijst, in eerste instantie, *altijd* op de Heere Jezus Christus. Typologie in de Bijbel mag *nooit* ten koste gaan van de letterlijke, en historische betekenis van de Schrift. Typologie in de Bijbel heeft als functie om een leer die *letterlijk* uitgelegd wordt, te illustreren en te onderbouwen, zodat men bepaalde zaken (beter) zal begrijpen.

Diepe slaap is een type van 'de verborgenheid'

Genesis 2

21 Toen deed de HEERE God een diepen slaap op Adam vallen, en hij sliep; en Hij nam een van zijn ribben, en sloot derzelver plaats toe met vlees.

Hoe bouwde de Heere deze vrouw? Hoe deed Hij dat? Hoe deed Hij Zijn Werk? Of ook; hoe doet Hij Zijn Werk in *onze* tijd? Tijdens de slaap van Adam! Adam was in een diepe slaap gebracht. Dit spreekt over hoe de Heere, in onze dagen, een werk zou doen in *verborgenheid*. In de Bijbel staat 'diepe slaap, en slaap, eigenlijk altijd voor onze vijfde Bedeling der Verborgenheid. (zie ook de studie 'De verborgenheid') Ook in het Oude

Testament, in de dagen van Mozes in de woestijn, werd al aangekondigd dat er een periode zou aanbreken waarin de Heere Zijn Aangezicht zou verbergen voor Zijn Volk, en daarmee voor heel de wereld. Als de Heere handelt in de wereld, dan handelt Hij altijd via Zijn Volk.

Deuteronomium 31

18 Ik dan zal Mijn aangezicht te dien dage ganselijk verbergen, om al het kwaad, dat het gedaan heeft; want het heeft zich gewend tot andere goden. (dat beschrijft de geschiedenis van Israël onder de Wet. Het Volk diende afgoden ipv de Heere, met Wie zij was getrouwd)

Wat doet de Heere Jezus Christus momenteel?

Als je alleen Zijn Werk in de *wereld* volgt, dan is dat opgehouden bij de kruisiging van de Heere Jezus. Zijn Troon in Jeruzalem kwam er toen niet. Bij Zijn Wederkomst, als een gelovig overblijfsel van het Joodse Volk Zijn Naam aanroept, gaat dat Werk in de wereld weer verder. Wat Hij *momenteel* doet, weten weinig Christenen. In onze dagen doet de Heere een Werk aan de gelovigen. Hij verzamelt Zich een Volk voor Zijn Naam, de Gemeente. Dat is geen noodmaatregel, nadat het Joodse volk Hem twee keer afwees, maar dit was vanaf het begin Zijn Plan. Momenteel is Hij Hogepriester en Koning van een Hemels Volk, de Gemeente. Straks, na de 70^e Jaarweek, zal dit Koninkrijk zich uitbreiden over de aarde.

Lukas 13

34 Jeruzalem, Jeruzalem! gij, die de profeten doodt, en stenigt, die tot u gezonden zijn, hoe menigmaal heb Ik uw kinderen willen bijeenvergaderen, gelijkewijs een hen haar kiekens onder de vleugelen vergadert; en gijlieden hebt niet gewild?

35 Ziet, uw huis wordt ulieden woest gelaten (De Heere bemoeit Zich momenteel niet met Zijn Volk, er zal eerst een oordeel komen). En voorwaar, Ik zeg u, dat gij Mij niet zult zien, (Hij verbergt Zijn Aangezicht voor Zijn Volk en de wereld)totdat de tijd zal gekomen zijn, als gij zult zeggen: Gezegend is Hij, Die komt in den Naam des Heeren!(het gelovig overblijfsel zal Zijn Naam aanroepen, ná de grote Verdrukking, aan het einde van de 70^e Jaarweek)

Handelingen 15

14 Simeon heeft verhaald hoe God eerst de (gelovige)heidenen heeft bezocht, om uit hen een volk aan te nemen door Zijn Naam.(nadat het Joodse Volk Hem niet wilde als Koning

Kiezen voor God en Zijn Woord

Dat tegenwoordige werk van Christus zal voor de wereld verborgen blijven. Niet alleen *Hijzelf* verbergt Zijn Aangezicht voor de wereld, maar het *Werk* dat Hij doet gebeurt ook in het verborgene.(zie ook de studie; ‘Wat doet Christus in onze dagen’?) Dat gaat de ongelovigen namelijk niks aan. De wereld is momenteel in duisternis, en onder de toorn van God. Satan is in onze dagen de ‘god dezer wereld’, en dat is dan ook goed te zien. Straks zal Christus Koning gerechtigheid doen in de wereld. Alleen gelovigen, mensen die gered willen worden *uit* deze verdorven wereld, worden behouden. Hij trekt deze gelovigen *uit* deze duistere wereld. Dat is een klein gelovig overblijfsel, het grootste deel wil Hem niet kennen. Geloof is een vrijwillige keuze. Enkeligen houden zich vast aan het Licht van de Bijbel, zij leven *niet* meer in duisternis. Voor de wereld houdt Hij Zich verborgen.

Romeinen 1

18 Want de toorn Gods wordt geopenbaard van den hemel over alle goddeloosheid, en ongerechtigheid der mensen, als die de waarheid in ongerechtigheid ten onder houden.

Kolossensen 1

13 Die ons (gelovigen) getrokken heeft uit de macht der duisternis, en overgezet heeft in het Koninkrijk van den Zoon Zijner liefde;

Bedeling der Verborgenheid

Mattheüs 13

10 En de discipelen tot Hem komende, zeiden tot Hem: Waarom spreekt Gij tot hen door gelijkenissen?

*11 En Hij, antwoordende, zeide tot hen: **Omdat het u gegeven is, de verborgenheden van het Koninkrijk der hemelen te weten, maar dien is het niet gegeven.***

Romeinen 16

24 De genade van onzen Heere Jezus Christus zij met u allen. Amen.

*25 Hem nu, Die machtig is u te bevestigen, naar mijn (= apostel Paulus) Evangelie en de prediking van Jezus Christus, **naar de openbaring der verborgenheid**, die van de tijden der eeuwen verzwegen is geweest;*

26 Maar nu geopenbaard is, en door de profetische Schriften, naar het bevel des eeuwigen Gods, tot gehoorzaamheid des geloofs, onder al de heidenen bekend is gemaakt;

27 Den zelven alleen wijzen God zij door Jezus Christus de heerlijkheid in der eeuwigheid. Amen.

Wanneer Hij verschijnt, in Zijn Wederkomst, komt Hij met Macht en Majesteit, en zal Hij orde op zaken stellen. Momenteel doet Hij dus wel een werk, maar Hij doet dat Werk in verborgenheid. Apostel Paulus openbaart de verborgenheden door middel van Zijn Brieven aan gelovigen. Paulus haalt daarbij de geschiedenissen uit Genesis één en twee aan. Hij is de eerste die alle Gemeentelijke Waarheden gehoord heeft. De Heere Jezus Christus heeft *hem* aangesteld om de Verborgenheden van het Koninkrijk der Hemelen bekend te maken.

Samenvatting tot nu toe

Dat Adam verschijnt in de Hof, is een beeld van Christus Die verschijnt in de Nieuwe Schepping. Christus is de Eerstgeborene uit de doden. Hij is de Eersteling van de Nieuwe Schepping. Hij is opgestaan. Vervolgens wordt Adam in een diepe slaap gebracht; de Heere verbergt Zich. Tijdens die verberging, in die Verborgenheid, wordt een vrouw gebouwd; komt de Gemeente tot stand. Hij verzamelt Zich nu een Hemels Volk, en daarna wordt Adam wakker. Daarna wordt er in Genesis gesproken over onderwerping van de Schepping; de openbaring van Zijn Koninkrijk op aarde, bij Zijn Wederkomst. Adam en Eva, samen de 'Mens' (Hoofd en Lichaam), zullen de Schepping aan Zich onderwerpen. Dat is in de toekomst. Tot op heden is dit niet gebeurd. De aardse, natuurlijke mens, doet ondertussen allerlei pogingen om de aarde aan zich te onderwerpen, maar alleen *verdeeldheid* is het resultaat.

Kolossensen 1

17 En Hij is voor alle dingen, en alle dingen bestaan te zamen door Hem;

18 En Hij is het Hoofd des lichaams, namelijk der Gemeente, Hij, Die het Begin is, de Eerstgeborene uit de doden, opdat Hij in allen de Eerste zou zijn.

Deze oude Schepping opleuken

De Heere zal deze eenheid en gerechtigheid tot stand brengen, en niet de mens. Veel Christenen gebruiken Bijbelse zaken om een werk te doen in deze wereld. 'Laten wij het Koninkrijk van God vormgeven'. De mens prutst om deze oude Schepping op te leuken, maar de Heere heeft geen mensenhanden nodig om Zijn Koninkrijk op aarde te vestigen. Wij zouden ons *onderwerpen* aan Zijn Plan. Wij zouden luisteren en leren wat de verborgenheid inhoudt.

Handelingen 17

24 De God, Die de wereld gemaakt heeft en alles wat daarin is; Deze, zijnde een Heere des hemels en der aarde, woont niet in tempelen met handen gemaakt;

*25 En **wordt ook van mensenhanden niet gediend, als iets behoevende**, alzo Hij Zelf allen het leven, en den adem, en alle dingen geeft;*

Waarom slaapt de mens eigenlijk?

Slapen is eigenlijk iets gek. Gemiddeld slaapt de mens een derde van zijn leven. Waarom? Bij bepaalde zoogdieren volstaat *rusten*, zij slapen niet. Onder de dieren verschilt de manier van slapen heel erg. Wetenschappers zijn druk bezig geweest uit te zoeken hoe het komt dat de mens moet slapen. Er is nooit een goede reden gekomen *waarom* de mens slaapt. Er is wel de REM-slaap ontdekt door een Amerikaanse professor, maar de reden *waarom* die er is, is nooit bewezen. Er is wel een hoge hersenactiviteit ontdekt vergelijkbaar, of nog hoger, met iemand die wakker is. Een wetenschapper zei dat het enige wat hij na vijftig jaar studie heeft ontdekt, is dat een mens móet slapen. Wanneer je de Bijbel leest, heb je geen wetenschappelijke verklaring nodig.

In de Bijbel is slaap symboliek

In de Bijbel is slaap *symboliek*. In de Bijbel is slaap een beeld van de dood. De mens leeft zijn dag, en 's avonds wordt hij moe, hij is moe van het leven en gaat slapen. 's Morgens begint hij weer aan een nieuwe dag. Dat is een beeld van opstanding! Uit die dood zou nieuw leven voortkomen. Net als bij de slapende Adam. Door de dood kwam er nieuw leven, en dat wordt typologisch uitgebeeld in de slaap.

Lazarus sliep

Het sterven van gelovigen is een *tijdelijke* aangelegenheid. Het is geen eeuwige dood. De Heere Jezus noemde het sterven van Lazarus 'slapen'. In de Bijbel wordt ook wel het woord 'ontslapen', gebruikt. Hierin zit het woord 'slapen'. Bij slapen ben je in diepe rust, maar daarna word je weer wakker. Ontslapen betekent dat je tijdelijk dood bent, maar dat je daarna weer opgewekt zult worden. 'Rust zacht' staat regelmatig bij rouwadvertenties.

Iemand die gelooft, zal niet sterven. Gelovigen zullen weer wakker worden. Voor de wereld zijn zij dood, maar niet voor de Heere, het is iets tijdelijks. Net als bij slaap. Prachtige typologie waar de wereld niks van begrijpt.

Johannes 11

11 Dit sprak Hij; en daarna zeide Hij tot hen: **Lazarus, onze vriend, slaapt**; maar Ik ga heen, om hem uit den slaap op te wekken.

12 Zijn discipelen dan zeiden: Heere, indien hij slaapt, zo zal hij gezond worden.

13 Doch Jezus had gesproken van zijn dood; maar zij meenden, dat Hij sprak van de rust des slaaps.

14 Toen zeide dan Jezus tot hen vrijuit: **Lazarus is gestorven**.

--

25 Jezus zeide tot haar: Ik ben de Opstanding en het Leven; die in Mij gelooft zal leven, al ware hij ook gestorven;

26 En een iegelijk, die leeft, en in Mij gelooft, zal niet sterven in der eeuwigheid. Gelooft gij dat?

Handelingen 20

9 En een zeker jongeling, met name Eutychus, zat in het venster en met een **diepen slaap** overvallen zijnde, alzo Paulus lang tot hen sprak, door den slaap nederstortende, viel van de derde zoldering nederwaarts, en werd **dood** opgenomen.

10 Doch Paulus, afgekomen zijnde, viel op hem, en hem omvangende, zeide hij: Weest niet beroerd; want zijn ziel is in hem.

11 En als hij weder boven gegaan was, en brood gebroken en wat gegeten had, en lang, tot den dageraad toe, met hen gesproken had, vertrok hij alzo.

12 En zij brachten den knecht **levende**, en waren bovenmate vertroost.

Hebreeuws

Strijd = מלחמה = vanwege of op grond van het Brood

Brood = לחם Lechem = Geopenbaarde Brood / Woord des Levens

Droom = חלם Cholem = **Verborgene Brood / Woord des Levens**

Zout = מלח Melach = Bederfwerend Brood / Woord des Levens

Sparen = חמל Chamool = Brood / Woord wat ons doet behouden

Dromen

Als iemand in de Bijbel *droomt* tijdens zijn slaap, dan gaat dat altijd over ónze dagen, over onze Bedeling. De Bedeling der Verborgene. Als iemand droomt in de Bijbel dan gaat het over de wereld die op één of andere manier in slaap gesukkeld is, of over de Heere Die niet actief is, maar waarin God wel degelijk een Werk doet. Een Werk in het verborgene, een Werk waarvan de wereld geen weet heeft. Adam sliep, maar de Heere doet een Werk!

De dromen van Jozef

Genesis 37

*9 En hij (=jozef, de eerstgeborene van Israël) **droomde** nog een anderen **droom**, en verhaalde dien aan zijn broederen; en hij zeide: Ziet, ik heb nog **een droom gedroomd**, en ziet, de zon, en de maan, en elf sterren (de twaalfde ster is Jozef) bogen zich voor mij neder.*

Alle dromen van Jozef hebben betrekking op de periode van ná de Opstanding van Christus. Létterlijk had het natuurlijk een vervulling in de dagen van Jozef. Iets moet namelijk eerst écht gebeuren, voordat er een geestelijke betekenis aan gehangen kan worden. De geschiedenis gaat over de *ware* Jozef, Christus. Zon, maan en sterren zijn een beeld van Israël. Jozef was de eerstgeborene van Israël (Jakob). Jozef is een *type* van Christus en de Gemeente. Hij werd door zijn jaloerse broers verworpen. Terwijl hij verworpen was bouwde hij een Koninkrijk ergens in de wereld, en die broers hadden daar helemaal geen weet van. Dat gaat over onze tijd! Dat blijkt ook uit alle andere details van de geschiedenis van Jozef. Dromen zijn verborgen voor de wereld. Een ander weet niet wat je droomt.

Diepe slaap

Genesis 2

21 Toen deed de HEERE God een diepen slaap op Adam vallen, en hij sliep; en Hij nam een van zijn ribben, en sloot derzelver plaats toe met vlees.

De 'diepe slaap', uit Genesis twee, is in het Hebreeuws één woord. Elke keer als dit woord wordt gebruikt dan is het geen slaap die *vanzelf* komt, maar een slaap door God opgelegd. God bracht hem in slaap, sommige Griekse en Engelse vertalingen spreken zelfs over 'hypnose', of 'trance'. Adam werd in zo'n diepe slaap gebracht, zodat er actie van Godswegen kon plaatsvinden. De *Heere* zou wat doen, en niet Adam. Dat Hebreeuwse woord kunnen we ook nog vinden op andere plaatsen in de Bijbel. Bijvoorbeeld in Genesis vijftien., bij Abraham.

De roeping van Abraham

Nadat Abraham de Naam van de Heere had aangeroepen, werd Abraham geroepen door God om vanuit zijn vaderland weg te gaan, naar een plaats die God hem wijzen zou. Hij moest *alles* achterlaten. Abraham was een man van aanzien, een heerser, want hij ging om met koningen. Hij kon koningen verslaan, en was niet zomaar een boer met wat schapen! Hij was een hele rijke man, maar had alles achtergelaten omdat de Heere dit tegen hem zei. De Heere deed Beloften aan Abraham. Hij zou zaad voortbrengen dat heel talrijk zou worden.

Genesis 12

1 De HEERE nu had tot Abram gezegd: Ga gij uit uw land, en uit uw maagschap, en uit uws vaders huis, naar het land, dat Ik u wijzen zal.

*2 En **Ik zal u tot een groot volk maken**, en u zegenen, en uw naam groot maken; en wees een zegen!*

3 En Ik zal zegenen, die u zegenen, en vervloeken, die u vloekt; en in u zullen alle geslachten des aardrijks gezegend worden.

Genesis 15

- 1 Na deze dingen geschiedde het woord des HEEREN tot Abram in een gezicht, zeggende: Vrees niet, Abram! Ik ben u een Schild, uw Loon zeer groot.
- 2 Toen zeide Abram: Heere, HEERE! wat zult Gij mij geven, daar ik zonder kinderen heenga en de bezorger van mijn huis is deze Damaskener Eliëzer?
- 3 Voorts zeide Abram: Zie, mij hebt Gij geen zaad gegeven, en zie, de zoon van mijn huis zal mijn erfgenaam zijn!
- 4 En ziet, het woord des HEEREN was tot hem, zeggende: Deze zal uw erfgenaam niet zijn; maar die uit uw lijf voortkomen zal, die zal uw erfgenaam zijn.
- 5 Toen leidde Hij hem uit naar buiten, en zeide: **Zie nu op naar den hemel, en tel de sterren, indien gij ze tellen kunt; en Hij zeide tot hem: Zo zal uw zaad zijn!**
- 6 En hij geloofde in den HEERE; en Hij rekende het hem tot gerechtigheid.

Genesis 22

- 16 En zeide: Ik zweer bij Mijzelven, spreekt de HEERE; daarom dat gij deze zaak gedaan hebt, en uw zoon, uw enige, niet onthouden hebt;
- 17 Voorzeker zal Ik u grotelijks zegenen, en uw zaad zeer vermenigvuldigen, als de sterren des hemels, en als het zand, dat aan den oever der zee is; en uw zaad zal de poort zijner vijanden erfelijk bezitten.
- 18 En in uw zaad zullen gezegend worden alle volken der aarde, naardien gij Mijn stem gehoorzaam geweest zijt.

Abraham zegt; 'Heere, ik ben oud, en heb geen kinderen, ik heb alleen maar een knecht Eliëzer'. De Heere zegt dan tegen Abraham dat hij zaad zal voortbrengen uit zijn lijf. Hij zegt; 'Jouw zaad zal zijn als de sterren aan de hemel, en het zand aan de zee'. Dit kan niet, naar de mensen gerekend, want Abraham en Sara zijn daar veel te oud voor. Maar Abraham geloofde de Heere, en dat werd hem gerekend tot gerechtigheid.

Er viel een diepe slaap op Abram

Genesis 15

- 9 En Hij zeide tot hem: Neem Mij een driejarige vaars, en een driejarige geit, en een driejarigen ram, en een tortelduif, en een jonge duif.
- 10 En hij bracht Hem deze alle, en hij deelde ze middendoor, en hij leide elks deel tegen het andere over; maar het gevogelte deelde hij niet.
- 11 En het wild gevogelte kwam neder op het aas; maar Abram joeg het weg.
- 12 En het geschiedde, als de zon was aan het ondergaan (=duisternis; Romeinen 1), **zo viel een diepe slaap op Abram**; en ziet, een schrik, en grote duisternis viel op hem.
- 13 Toen zeide Hij tot Abram (gekoppeld aan die slaap): Weet voorzeker, dat uw zaad vreemd zal zijn in een land, dat het hunne niet is, en zij zullen hen dienen, en zij zullen hen verdrukken vierhonderd jaren.
- 14 Doch Ik zal het volk ook rechten (oordelen; rechtspreken), hetwelk zij zullen dienen; en daarna zullen zij uittrekken met grote have. (bezitting; goederen)
- 15 En gij zult tot uw vaderen gaan met vrede; gij zult in goeden ouderdom begraven worden.
- 16 En het vierde geslacht zal herwaarts wederkeren; want de ongerechtigheid der Amorieten is tot nog toe niet volkomen.

17 En het geschiedde, dat de zon onderging en het duister werd, en ziet, daar was een rokende oven en vurige fakkel, die tussen die stukken doorging.

Daarna gaat Abraham een offer brengen, maar *eerst* wordt hij in een diepe slaap gebracht door de Heere. God begint dan te spreken tegen hem, het is niet helemaal duidelijk of hij wakker is, of slaapt. Hetgeen de Heere zegt, is in ieder geval *gekoppeld* aan die slaap. De Heere spreekt met Abraham over *wanneer* de Belofte aan hem vervuld zal worden. 'De Belofte zal wel vervuld worden, maar *eerst* zullen zij verdrukt worden, en vreemd zijn in het land dat niet van hen is'. De Heere zegt met grote nadruk dat er *eerst* een bepaalde *scheiding* zal plaatsvinden. En dit wordt gekoppeld aan de slaap van Abraham.

Goed lezen

Als je dit hoofdstuk heel goed leest, dan blijkt dat die offers worden *gedeeld*, en daarna wordt het verhaal ook nog eens in tweeën gehakt. Vanaf vers twaalf, kun je zonder problemen, doorlezen in vers zeventien. Er zit dus een *onderbreking* in deze geschiedenis over Abraham. Abraham valt ineens in slaap, en als hij weer wakker wordt, *dán* pas wordt dat offer gebracht. En dan blijkt dat het offer er als volgt uitziet '*En het geschiedde, dat de zon onderging en het duister werd, en ziet, daar was een rokende oven (=oordeel; de Wet) en vurige fakkel (de Heilige Geest= de onzienlijke Christus), die tussen die stukken doorging*'. Het offer is dus *ook* in twee stukken.

Onderbreking in het verhaal

Er vindt een offer plaats, maar *in* de onderbreking. En hoe lang duurt die onderbreking? De onderbreking duurt 'vierhonderd'. Vierhonderd jaar. Samengevat; de Belofte aan Abraham zou weliswaar vervuld worden, maar de Belofte zou *onderbroken* worden, door de Wet. De Wet kwam ertussen. Dat wordt uitgebeeld in het Volk Israël dat vierhonderd jaar vreemdeling zou zijn, en slaaf zou zijn in Egypte (beeld van de Wet) voordat het uit zou trekken *uit* Egypte. Als je dit naar een hoger niveau trekt; 'De Belofte aan Abraham, van nieuw leven, zou wel vervuld worden, maar de dood moest daar eerst tussen komen'. Of; 'De Bedeling der Genade, waarin de Belofte vervuld werd, het Nieuwe Verbond, zou weliswaar vervuld worden, maar *eerst* moest de periode van het Oude Verbond der Wet komen'. En wat zat er tussen het Oude en Nieuwe Verbond? De vierhonderd; de kruisiging van de Heere Jezus. Vierhonderd staat in de Bijbel altijd voor *de dood*.

ת	=	Thawh = תורה = 400 = Kruis; Teken; Oogmerk
400	=	Spreekt over het kruis, en daarmee over het einde van de oude Schepping. Einde van het Oude Verbond der Wet. Bij de Opstanding van de Heere Jezus Christus begon het Nieuwe Verbond der Genade, Nieuw Leven.

Dood en Opstanding

De vervulling zou plaatsvinden, maar in de Verborgenheid. De vervulling van nieuw leven vindt in *ónze* Bedeling plaats. De wereld heeft hier geen weet van, het is verborgen. De vervulling van de Beloften aan Abraham, kwamen gedurende zijn diepe slaap. De duisternis,

en de slaap van Abraham, geven aan dat het over *onze* Bedeling der Verborgenheid gaat. In onze dagen wordt die Belofte vervuld. Wanneer werd dat offer nou gebracht, was het in zijn slaap, of was hij al wakker? Dood en Opstanding moesten eerst tussenbeide komen. Het Oude Verbond der Wet eindigde met de dood van de Heere Jezus, en het Nieuwe Verbond der Genade begon in Zijn Opstanding. Dit is *dezelfde* onderbreking die plaatsvond in Adam. Hij sliep, maar in die slaap wordt dat Werk gedaan.

Zijn Zaad

Genesis 17

*9 Voorts zeide God tot Abraham: Gij nu zult Mijn verbond houden, **gij, en uw zaad (Christus) na u**, in hun geslachten.*

Galaten 3

*13 Christus heeft ons **verlost van den vloek der wet (de dood)**, een vloek geworden zijnde voor ons; want er is geschreven: Vervloekt is een iegelijk, die aan het hout hangt.*

*14 **Opdat de zegening van Abraham tot de (gelovige)heidenen komen (de Gemeente)** zou in Christus Jezus, en opdat wij de belofte des Geestes verkrijgen zouden **door het geloof**.*

15 Broeders, ik spreek naar den mens: zelfs eens mensen verbond, dat bevestigd is, doet niemand te niet, of niemand doet daartoe.

16 Nu zo zijn de beloftenissen tot Abraham en zijn zaad gesproken. Hij zegt niet: En den zaden, als van velen; maar als van een: En uw zade; hetwelk is Christus.

*17 En dit zeg ik: Het verbond, dat te voren van God bevestigd is op Christus, wordt door de wet, die na **vierhonderd en dertig jaren (begint bij de roeping van Abraham en eindigt bij de uittocht uit Egypte, dan komt de Wet)** gekomen is, niet krachteloos gemaakt, om de belofte te niet te doen. **(de Wet heeft de Belofte gedaan aan Abraham niet veranderd)***

*18 Want indien de erfenis uit de wet is, zo is zij niet meer uit de belofte; maar God heeft ze Abraham door de belofte **genadiglijk** gegeven. **(Gods Beloften worden altijd vervuld, geen Wet kan dat tegenhouden)***

Nog een onderbreking

Er staat nóg een ‘slaap-onderbreking’ in de Bijbel. Er staan overigens veel *onderbrekingen* in de Bijbel, die profetisch allemaal spreken over onze tijd. Wij leven nu in de tijd tussen de zichtbare Hemelvaart op de Olijfberg, en Zijn Wederkomst straks, op diezelfde Olijfberg. Als de Heere terugkomt gaat de geschiedenis van God met Zijn Volk Israël weer verder. In de onderbreking, de Verborgenheid, doet Christus een Werk aan de Gemeente, Zijn Lichaam. De onderbrekingen hebben altijd te maken met onze Bedeling.

Ook Jakob viel in slaap

Genesis 28

10 Jakob dan toog uit van Ber-seba, en ging naar Haran.

*11 En hij geraakte op een plaats, waar hij vernachtte; want **de zon was ondergegaan**; en hij nam van de stenen dier plaats, en maakte zijn hoofdpeluw **(=hoofdkussen)**, en **leide zich te slapen** te dierzelter plaats.*

12 En **hij droomde**; en ziet, **een ladder** was gesteld op de aarde, welker opperste aan den hemel raakte; en ziet, de engelen Gods klommen daarbij op en neder.

13 En ziet, de HEERE stond op dezelve en zeide: Ik ben de HEERE, de God van uw vader Abraham, en de God van Izak; dit land, waarop gij ligt te slapen, zal Ik aan u geven, en aan uw zaad.

14 En uw zaad zal wezen als het stof der aarde, en gij zult uitbreken in menigte, westwaarts en oostwaarts, en noordwaarts en zuidwaarts; en in u, en in uw zaad zullen alle geslachten des aardbodems gezegend worden.

15 En zie, Ik ben met u, en Ik zal u behoeden overal, waarheen gij trekken zult, en Ik zal u wederbrengen in dit land; want Ik zal u niet verlaten, totdat Ik zal gedaan hebben, hetgeen Ik tot u gesproken heb.

16 Toen nu Jakob van zijn slaap ontwaakte, zeide hij: Gewisselijk is de HEERE aan deze plaats, en ik heb het niet geweten!

Jakob is een type van het Volk Israël, en er is dus een onderbreking gekomen in de *geschiedenis* met Israël. Dat wordt uitgebeeld door de slaap van Jakob. Ook de geschiedenis zelf is in tweeën gehakt, want vanaf vers twaalf kun je zonder moeite doorlezen in vers zestien. Jakob had de zegen van zijn vader ontvangen, maar vervolgens vertrok hij. Net zoals Mozes vertrok uit Egypte, net zoals de Heere Jezus niet vertrok naar Jeruzalem, maar naar Zijn Hemelse Vader, zo vertrekt ook Jakob. Hij legt zich neer, en zijn hoofd rust op de steen. De steen(rots)/ Rots(steen) is in de Bijbel een beeld van de Heere Jezus Christus. De Steen staat voor de Opstanding van Christus. Jakob viel in slaap, en hij droomde.

De droom van Jakob

Jakob droomde, en wat ziet hij in die droom? Hij ziet een ladder. Het woordje 'ladder' vind je niet terug in de vertaling. De ladder hebben de vertalers gebruikt, maar eigenlijk staat er 'een hoop stenen'. Denk hierbij aan 'de levende stenen' als uitbeelding van de Gemeente! Die hoop stenen vormden als het ware een toren, die reikte tot aan de Hemel. Het waren stenen niet door mensenhanden gemaakt. Het was een verbindingsweg tussen Hemel en aarde. De Heere Jezus had ditzelfde al tegen Nathanaël gezegd. De Heere Jezus zegt 'dat de engelen Gods zullen opklimmen en nederdalen op de Zoon des Mensen'. Dus de stenen, de Ladder is een beeld van de Zoon des Mensen, de opgestane Christus. Er is, door de Opstanding van Christus, een Weg gemaakt, een open verbinding, waarin de Gemeente kan opklimmen en nederdalen naar, en van, de Hemel. Sinds Zijn Opstanding kunnen wij zonder schroom naar het binnenste Heiligdom, naar de Troon der Genade.

1 Petrus 2

4 Tot Welken komende, als tot een **levenden Steen (Christus)**, van de mensen wel verworpen, maar bij God uitverkoren en dierbaar;

5 Zo wordt gij ook zelve, als **levende stenen**, gebouwd tot een geestelijk huis, tot een heilig priesterdom (**de Gemeente, Zijn Lichaam**), om geestelijke offeranden op te offeren, die Gode aangenaam zijn door Jezus Christus.

6 Daarom is ook vervat in de Schrift: Ziet, Ik leg in Sion een **uitersten Hoeksteen**, Die uitverkoren en dierbaar is; en: Die in Hem gelooft, zal niet beschaamd worden.

Johannes 1

51 Jezus antwoordde en zeide tot hem (Nathanaël): Omdat Ik u gezegd heb: Ik zag u onder de vijgeboom, zo gelooft gij; gij zult grotere dingen zien dan deze.

52 En Hij zeide tot hem: Voorwaar, voorwaar zeg Ik ulieden: **Van nu aan (vanaf de Opstanding) zult gij den hemel zien geopend, en de engelen Gods (gelovigen; de Gemeente; boodschappers van het Woord) opklimmende en nederdalende op den Zoon des mensen.**

Bethel, Huis van God

Op de basis van Jakob, eigenlijk op *zijn* erfenis, werd die ladder gebouwd. Zo blijkt dus dat hetgeen wat Jakob als erfenis heeft ontvangen, uitgebeeld wordt in die ladder. In werkelijkheid betekent dit dat de Heere de Gemeente zou bouwen! Christus is die ladder! Dat is de werkelijke betekenis van de vervulling van de Belofte aan Abraham, en aan Jakob. Dat is het wonder wat Hij in deze dagen zou doen; de Roeping en Bouw van de Gemeente, Zijn Lichaam. Dit komt dus overeen met wat de Heere in Genesis twee al zegt. Je vindt de positie van de Gemeente uitgebeeld in de droom van Jakob. Jakob noemde de plaats waar het kussen, die steen lag, later 'Bethel'. Bethel betekent 'Huis Gods', en dat is precies wat de Gemeente is! Een geestelijk Huis, gebouwd met levende stenen. De Gemeente is als collectief nu al, samen met Christus, in de Hemel gezet.

Efeze 2

4 Maar God, Die rijk is in barmhartigheid door Zijn grote liefde, waarmede Hij ons liefgehad heeft,

5 Ook toen wij dood waren door de misdaden, heeft ons levend gemaakt met Christus; (uit genade zijt gij zalig geworden),

6 En heeft ons mede opgewekt, en **heeft ons mede gezet in den hemel in Christus Jezus;**

7 Opdat Hij zou betonen in de toekomstige eeuwen den uitnemenden rijkdom Zijner genade, door de goedertierenheid over ons in Christus Jezus.

8 Want uit genade zijt gij zalig geworden door het geloof; en dat niet uit u, het is Gods gave;

Typologie

In deze droom van Jakob vinden we de Hemelse lijn terug, van onze dagen. Hoe zit het dan met de aardse lijn? Is die er ook? Ja, die is er ook. Dat vinden we terug in de geschiedenis van de reis van Jakob naar Laban. Deze geschiedenis speelt zich af nog vóór de 'droom' over de ladder. Jakob gaat dan naar Laban (=wit, zuiver, rein), een broer van Rebekka, en verzamelt daar zijn erfenis, hij maakt daar zijn kudde groot. Hij keert na twintig jaar weer terug, en heeft een ontmoeting met Ezau. Dat is de aardse lijn. De Gemeente wordt in onze dagen verborgen verzameld uit de kudde van Laban. Laban was familie van Rebekka, en van Abraham. De Gemeente heeft dus eigenlijk een *aardse* oorsprong. De Heere is trouw aan Zijn Belofte, maar dat wordt pas in de toekomst zichtbaar. Typologisch zegt de geschiedenis van Jakob dus veel meer dan je op het eerste gezicht zou denken. Alle Bijbelse geschiedenissen zijn daadwerkelijk gebeurd, maar het zijn plaatjes van iets veel groters.

Uitleg

Israël was het uitverkoren Volk. Hetgeen voor het Volk Israël bestemd was, is vanwege haar ongeloof, terecht gekomen bij de (verstrooide) tien-stammen, waaruit de Gemeente is voortgekomen. En dit alles gedurende de slaap van Jakob, in een droom, dus in onze Bedeling, in de Verborgenheid. De Gemeente is een Hemels Volk, met een Hemelse Positie, in het Koninkrijk der Hemelen (maar met een aardse oorsprong). Zij is gezegend met elke geestelijk Zegening in Christus, in de Hemel. Ná het oordeel, de verdrukking, over het ongelovige Joodse Volk, zal een gelovig overblijfsel de Naam van de Heere aanroepen. Dan zet de Heere Zijn Voeten op de Olijfberg, en zal Zijn Hemels Koninkrijk, in etappes, uitgebreid worden over de aarde. Dan zal er een *wedergeboren*, ofwel gelovig, Israël zijn. De Heere zal, samen met dit gelovig overblijfsel van het Volk Israël, regeren in het aardse Messiaanse Koninkrijk. De duizend jaren. Dat is de aardse lijn. Het wedergeboren Volk Israël heeft straks *dezelfde* positie als de Gemeente, maar dan op aards niveau. De Heere houdt Zich *altijd* aan Zijn Beloften.

Meteorologische Jakobs ladder

Laatste voorbeeld

Jesaja 29

*10 Want de HEERE heeft over ulieden uitgegoten een geest des **diepen slaaps**, en Hij heeft uw **ogen toegesloten**; de profeten, en uw hoofden, en de zieners heeft Hij **verblind**.*

(het Joodse Volk, de twee-stammen, zijn als Volk in diepe slaap gebracht door de Heere)

11 Daarom is ulieden alle gezicht geworden als de woorden van een verzegeld boek, hetwelk men geeft aan een, die lezen kan, zeggende: Lees toch dit; en hij zegt: Ik kan niet, want het is verzegeld.

12 Of men geeft het boek aan een, die niet lezen kan, zeggende: Lees toch dit; en hij zegt: Ik kan niet lezen. (God heeft Zijn Volk verblind op basis van haar ongeloof en ontrouw)

13 Want de Heere heeft gezegd: Daarom dat dit volk tot Mij nadert met zijn mond, en zij Mij met hun lippen eren, doch hun hart

De profeet Jesaja sprak allerlei profetieën uit, hoe het zou gaan met het Volk Israël. Hoe het zou gaan met de tien-stammen, en de twee-stammen. In vers tien wordt er gesproken over de twee-stammen. Het Jodendom erkent Christus niet, zij wacht nog steeds op haar Messias. Maar 'niemand komt tot de Vader dan door de Zoon'. Israël is momenteel dus ongelovig. Momenteel kán het Volk ook niet tot geloof komen. Pas *na* het oordeel, en na bekering, zal het wedergeboren Volk Israël, eindelijk, haar priesterlijke taak gaan uitvoeren. Zij zal dan het Woord van God gaan verkondigen, en uitleggen aan de overige volkeren. Te beginnen met de 144.000 getuigen. In het verleden, en tot op heden, heeft de Heere deze taak bij Zijn Volk weggehaald.

Exodus 19

5 Nu dan, indien gij naarstiglijk Mijner stem zult gehoorzamen (=geloven), en Mijn verbond houden, zo zult gij Mijn eigendom zijn uit alle volken, want de ganse aarde is Mijn;

6 En gij zult Mij een priesterlijk koninkrijk, en een heilig volk zijn. Dit zijn de woorden, die gij tot de kinderen Israëls spreken zult.

Hosea 4

*6 Mijn volk is uitgeroeid, omdat het zonder kennis is; dewijl gij de kennis verworpen hebt, **heb Ik u ook verworpen**, dat gij Mij het priesterambt niet zult bedienen; dewijl gij de wet uws Gods vergeten hebt, zal Ik ook uw kinderen vergeten.*

Het Joodse volk kán nu niet tot geloof komen

Mattheüs 13

*15 Want het hart dezes volks is dik geworden, en zij hebben met de oren zwaarlijk gehoord, en hun ogen hebben zij toegedaan; opdat zij niet te eniger tijd met de **ogen** zouden zien, en met de oren horen, en met het hart verstaan, en zich bekeren, en Ik hen geneze.*

16 Doch uw ogen zijn zalig, omdat zij zien, en uw oren, omdat zij horen.

Israël had, en heeft nog steeds, geen horend oor, en geen ziend oog. Door haar ongeloof. God heeft haar ogen *toegedaan*, en haar oren *verzwaard*. Zij is als Volk aan de kant gezet. Zij kán als Volk nu niet tot geloof komen. (Natuurlijk kan wél iedere individuele Jood tot geloof komen. Hij wordt dan toegevoegd aan de Gemeente. De term 'Messiaanse Joden' komt niet voor in de Bijbel) Er komt eerst een *oordeel* over het Joodse Volk. En als zij, na de grote Verdrukking over Israël, de Naam van de Heere aanroept, zal ook zij wedergeboren worden, en de Geest uitgestort krijgen. Dan kan haar oorspronkelijke priesterlijke taak beginnen, en kan zij, met Christus Koning, heersen in het duizendjarig Koninkrijk.

Jesaja 61

*6 Doch gijlieden zult priesters des HEEREN (Israël zal na haar wedergeboorte weer een priesterlijk Volk zijn)heten, men zal u **dienaren onzes Gods** noemen; gij zult het vermogen der heidenen eten, en in hun heerlijkheid zult gij u roemen.*

De Gemeente is het resultaat van het Werk dat God in onze dagen doet

Jesaja 29

*10 Want de HEERE heeft over ulieden uitgegoten een geest des **diepen slaaps**, en Hij heeft uw **ogen toegesloten**; de profeten, en uw hoofden, en de zieners heeft Hij **verblind**.*

Romeinen 11

1 Ik zeg dan: Heeft God Zijn volk verstoten? Dat zij verre (absoluut niet); want ik ben ook een Israëliet, uit het zaad Abrahams, van den stam Benjamin.

--

7 Wat dan? Hetgeen Israël zoekt, dat heeft het niet verkregen; maar de uitverkorenen (de gelovigen; de Gemeente uit de tien-stammen voortgekomen) hebben het verkregen, en de anderen (het Joodse Volk; de twee-stammen) zijn verhard geworden.

8 (Gelijk geschreven is (in Jesaja!): God heeft hun gegeven een **geest des diepen slaaps**; ogen om niet te zien (verblind), en oren om niet te horen (doof)) tot op den huidige dag.

9 En David zegt: Hun tafel worde tot een strik, en tot een val, en tot een aanstoot, en tot een vergelding voor hen.

10 Dat hun ogen verduisterd worden, om niet te zien; en verkrom hun rug allen tijd.

11 Zo zeg ik dan: Hebben zij gestruikeld, opdat zij vallen zouden? Dat zij verre; maar door hun val is de zaligheid den gelovige heidenen (=de Gemeente, voortgekomen uit de tien-stammen van Israël) geworden, om hen tot jaloersheid te verwekken

De woorden van Jesaja, over de diepe slaap, worden in Romeinen elf aangehaald door Paulus. Dat door ontrouw, en ongeloof van het Joodse Volk, de zaligheid bij de Gemeente terechtgekomen is. Ja, het gaat daar inderdaad over de Gemeente, maar de Gemeente is het resultaat van het Werk dat God in onze dagen doet. Het is alles puur Genade, wij hebben daar niks voor hoeven doen. De Gemeente komt wel degelijk voort uit Israël, en met name onder de tien-stammen. De Belofte gedaan aan Abraham, en Izak en Jakob, zijn hiermee vervuld. In de slaap van het Joodse Volk, wordt er als het ware, een *ander* volk gevormd. Als we nu teruggaan naar Genesis twee, komt daar een *nieuwe* aspect naar voren.

Adam als type van Israël

Israël = יִשְׂרָאֵל = Strijder Gods; Heersen met God;

In de eerste plaats spreekt Genesis twee over Christus, en daar komt de Gemeente uit voort. Adam is dan wel een type van Christus, maar net zo goed kun je zeggen dat Adam een type is van Israël. Adam was degene die de aarde aan zich zou onderwerpen, en Israël is door de Heere verlost uit Egypte om een 'priesterlijk Volk, een heilig koninklijk Volk' te zijn. Israël zou een heersend Volk zijn. Israël zou een Volk zijn dat zou heersen met God. Straks, in de 'duizend-jaren', is Israël weer een priesterlijk koninkrijk. Als je op deze manier kijkt naar het plaatje uit Genesis twee, dan zijn het Christus en de Gemeente die voortkomen uit Israël. Adam, het Volk Israël, die in slaap gebracht is, in feite blind is, daar komt toch een Volk uit voort. Nieuw leven. Zonder dat Adam dit in de gaten heeft.

Een priesterlijk koninkrijk

Exodus 19

5 Nu dan, indien gij naarstiglijk Mijner stem zult gehoorzamen, en Mijn verbond houden, zo zult gij Mijn eigendom zijn uit alle volken, want de ganse aarde is Mijn;

6 En gij zult Mij een **priesterlijk koninkrijk**, en een heilig volk zijn. Dit zijn de woorden, die gij tot de kinderen Israëls spreken zult.

Genesis 49

10 De scepter (Koningschap) zal van Juda niet wijken, noch de wetgever van tussen zijn voeten, totdat Silo komt, en Denzelven zullen de volken gehoorzaam zijn.

Dit was *eigenlijk* bestemd voor Israël; zij zouden een priesterlijk koninkrijk zijn. Straks bij de Wederkomst van de Heere, zal een gelovig overblijfsel weer deelkrijgen aan het eerstgeboorterecht van Juda. En daarna krijgen alle gelovigen deel aan het

eerstgeboorterecht van Juda. Maar nu nog niet. Juda, de twee-stammen, is immers nog steeds ongelovig. God heeft gezegd dat Israël het uitverkoren volk zou zijn. De Heere komt uit Juda, maar Juda verwerpt de Heere. Waar zou God *dán* het Evangelie heen moeten zenden? Dan is Efraïm, de tien-stammen, aan de beurt!

Efraïm

De jongste zoon van Jozef, Efraïm, ontvangt het eerstgeboorterecht, en ontvangt dus een dubbel deel van de erfenis. Efraïm betekent dubbele vrucht. Efraïm is vanaf die tijd de eerstgeborene van alle stammen van Israël. Eerstgeborene betekent niet als eerste geboren, maar eigenlijk betekent het *meest geliefd*. De meest geliefde zoon. De zoon die als beste de erfenis van zijn vader kan voortzetten.

Twée olijfbomen

De twee-stammen weigerden, maar de tien-stammen weigerden *niet*. Dit staat exact beschreven in Romeinen elf. Daar gaat het over twee olijfbomen. En waarom zijn dit twee *olijfbomen*, en niet bijvoorbeeld een olijfboom en een eikenboom? Als het enkel over het Joodse volk ten opzichte van heidenen (niet-Joden) zou gaan, zou dat logischer geweest zijn. Nee, in hoogste instantie gaat het over de twee- en de tien-stammen van Israël. De tien-stammen hebben zich in het verleden aan de slavernij van de Wet onttrokken, en hebben zich vervreemd van het burgerschap van Israël, en zijn heidenen geworden. *Deze* tien-stammen zijn hoofdzakelijk bereikt toen begonnen werd met de prediking van het Evangelie aan de heidenen. De Gemeente bestaat voornamelijk uit gelovigen uit de tien-stammen, maar ook gelovigen uit de twee-stammen. En natuurlijk zijn er ook heidenen tot geloof gekomen.

Tamme en wilde takken

Tamme en wilde takken. Tesamen die olijfboom. Dit is een vrij onbekende Nieuw Testamentische Waarheid, maar God heeft exact gedaan wat Hij gezegd heeft. Juda kreeg het koningschap, Levi het priesterschap, en Efraïm kreeg het eerstgeboorterecht. Hoe prachtig dat God een deel van Zijn volk achtergehouden heeft om tot aanvaarding van het Nieuwe Verbond te komen! En *daaruit* is de Gemeente ontstaan. Dus wij zijn niet alleen *geestelijk* koningen en priesters, maar ook *daadwerkelijk* via het eerstgeboorterecht van Efraïm

Tot slot

Een Rib uit mijn lijf. Naar de Hemelse lijn gaat het plaatje uit Genesis twee, over Christus en de Gemeente. De Gemeente ontleent al haar zegeningen, en het leven, aan Christus. Naar de aardse lijn gaat het over Israël en de Gemeente, en ontleent de Gemeente haar burgerschap en zegeningen aan Israël. Verzameld bij Laban, voortgekomen uit Efraïm, de tien-stammen. Zo blijkt dat God trouw is aan Zijn Beloften. Hij heeft Zijn Volk niet verstoten, maar God heeft wel een deel van het Volk 'in slaap gebracht', terzijde gesteld, Hij vormt nu de Gemeente, Hij is bij de andere tak van de familie, de *andere* schapen. Dat vinden we terug in Johannes tien. Dat is het Werk van de Heere. De Heere wil ons betrekken bij Zijn

Werk, Zijn Geest wil een Werk in en door ons doen. Verborgten Werk. Actief voor de Heere, is niet actief voor de wereld. God slaapt niet, Hij is aan het bouwen. Wij zouden ons aanbieden in Zijn dienst.

Romeinen 1

1 Ik zeg dan: Heeft God Zijn volk verstoten? Dat zij verre; want ik ben ook een Israëliet, uit het zaad Abrahams, van den stam Benjamin.

Johannes 10

16 Ik heb nog andere schapen, die van dezen stal niet zijn (de tien-stammen); deze moet Ik ook toebrengen; en zij zullen Mijn stem horen; en het zal worden één kudde (uiteindelijk zullen alle twaalf stammen van Israël één kudde vormen), en een Herder.

2 Korinthe 1

20 Want zovele beloften Gods als er zijn, die zijn in Hem ja, en zijn in Hem amen, Gode tot heerlijkheid door ons.

Amen.